advokatnævnet

DATO: 21.12.2023 **Sagsnr.2023 - 898**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at holde et møde med tiltalte uden værgens ([klager]s) tilstedeværelse og ved ikke at varetage tiltaltes interesser på behørig vis under straffesagen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 25. januar 2023.

Sagsfremstilling:

[Indklagede] var beskikket forsvarer for [klager]s mindreårige søn (herefter tiltalte) under en straffesag i [landsret].

Ved dom af […] april 2022 havde [byret] fundet tiltalte skyldig i overtrædelser af færdselsloven. Tiltalte blev ikendt en bøde på 2.500 kr. samt en betinget frakendelse af retten til at føre lille knallert, og han fik konfiskeret en knallert. Tiltalte var under sagen i byretten repræsenteret af en anden forsvarer.

På vegne af tiltalte ankede [indklagede] byrettens dom til [landsret] med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse af straffen.

Ved e-mail af 20. maj 2022 til [indklagede] fremsendte [klager] sine bemærkninger til sagens bevisførelse, herunder i forhold til betjening af rullefelt.

I en SMS den 16. september 2022 til tiltalte oplyste [indklagede], at sagen var berammet til den […] november 2022, og han indkaldte tiltalte til et møde den 27. oktober 2022.

Den 4. oktober 2022 fremsendte [klager] materiale og bemærkninger til sagens bevisførelse til [indklagede].

Der blev den 27. oktober 2022 afholdt et møde mellem [indklagede] og tiltalte, hvor [klager] mødte sammen med tiltalte. [Indklagede] har oplyst, at han vurderede, at det var mest rigtigt at dele mødet op i to dele. Således lod han indledningsvis [klager] udtale sig og fremføre sine synspunkter og forslag til sagen, og herefter fortsatte [indklagede] mødet i enrum med tiltalte, idet der skulle være mulighed for fortrolig samtale klient og advokat imellem om sagen. [Klager] ventede herefter i et tilstødende lokale.

I en SMS af 28. oktober 2022 anførte [indklagede] til tiltalte, at han ikke indkaldte "den anden betjent" som vidne, hvilket han kort begrundede. Hertil svarede tiltalte: *"okay det iorden."*

Ved e-mail af 31. oktober 2022 til [indklagede] takkede [klager] for et godt møde, som havde beroliget både tiltalte og ham selv. Han sendte samtidig materiale og bemærkninger til sagens bevisførelse.

Der pågik i oktober og november 2022 en korrespondance mellem anklagemyndigheden og [indklagede], som fremsatte anmodninger om yderligere efterforskning og vidneførelse i relation til bl.a. spørgsmålet om, hvorvidt politiets rullefelt var anvendt korrekt. Statsadvokaten udpegede efter anmodning fra

[indklagede] et ekspertvidne.

[Landsret] afsagde dom i sagen den […] november 2022, hvor byrettens dom blev stadfæstet.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at holde møde med tiltalte uden hans tilstedeværelse og ved ikke at varetage tiltaltes interesser på behørig vis under straffesagen.

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at [indklagede] forsøgte at holde et møde med tiltalte, som var mindreårig, uden at kontakte ham som far og værge. [Klager] blev under mødet bedt om at forlade lokalet, og [indklagede] havde således en samtale med en mindreårig og aftalte sagens gang med denne. [Klager] er bekymret for, om alle detaljer kom med i sagen.

[Indklagede] oplyste, at han ville indkalde et politividne, makkeren til anmelderen samt en specialist. Imidlertid var vidnet ikke indkaldt til retsmødet i landsretten, og specialisten var en af politiets egne folk, som derfor var inhabil. [Indklagede] protesterede ikke over det manglede vidne samt forkert specialist, og han anmodede ikke om udsættelse af sagen, så vidnet kunne blive afhørt.

[Klager] har endvidere gjort gældende, at [indklagede] ikke dokumenterede vigtige dokumenter, såsom bl.a. forespørgsel til Folketinget, hvoraf det fremgår, at man skal følge knallertmanualen, og at politifolkene var inhabile. Endvidere procederede han ikke på, at knallerten ikke skulle konfiskeres. Grunden til, at sagen var anket, var, at byretten ikke havde taget stilling til, om politiet havde benyttet rullefeltet til kontrol af knallerter korrekt, men dette blev ikke under retsmødet foreholdt for vidner og anmelderen, og det blev ikke i tilstrækkelig grad fremført i proceduren, at retten skulle tage stilling til dette. [Indklagede] fremlagde heller ikke det bødeforelæg, der var sendt til tiltalte på 750 kr., hvor politiet prøvede at lokke ham til at betale uden at blive frakendt, og dermed erkendte deres fejl og fejlagtige

måling. Det er [klager]s opfattelse, at tiltalte tabte sagen i landsretten, fordi de nødvendige beviser ikke blev fremlagt.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at [klager] på mødet den 27. oktober 2022 fik lov til at udtale sig og fremføre sine synspunkter og forslag. [Indklagede] havde på forhånd oplyst [klager] om, at han herefter ville fortsætte mødet i enrum med tiltalte, idet der skulle være mulighed for fortrolig samtale klient og advokat imellem. [Indklagede] havde forståelsen af, at [klager] var indforstået hermed. Det er [indklagede]s opfattelse, at fremgangsmåden og håndteringen af problemstillingen under mødet var i overensstemmelse med den publicerede artikel ”2021 - Advokaten 1 Debat: Forældrenes rolle, når børn er tiltalt i en straffesag”. Således er det hans vurdering, at han ramte den rette balance mellem at lade [klager] få mulighed for at fremføre sine synspunkter og forslag, og samtidig værne om sin rolle som forsvarsadvokat for sin klient.

[Indklagede] har endvidere gjort gældende, at han ikke er enig i [klager]s kritik af sin adfærd i forbindelse med sagens forberedelse og gennemførelse for landsretten, herunder kritikken af vidneførelsen og bevisførelsen i øvrigt. Brevvekslingen med anklagemyndigheden illustrerer, at der blev iværksat, hvad der var muligt for supplerende for landsretten at adressere spørgsmålet om, hvorvidt politiets rullefelt var anvendt korrekt eller ej. Der blev gjort, hvad muligt var, i forhold til at indkalde det relevante ekspertvidne. Det var således Statsadvokaten som efter hans skriftlige anmodning udpegede det for landsretten indkaldte relevante ekspertvidne til at supplerende belyse sagens relevante problemstilling. Denne brevveksling blev dokumenteret under landsrettens behandling af sagen.

Det er endelig anført, at strategiske beslutninger om yderligere efterforskningsskridt, supplerende afhøringer mv., er en sag mellem klienten og advokaten, og [indklagede] havde grundlæggende opfattelsen af at være på bølgelængde med tiltalte. Beslutningen om ikke at foranstalte overflødig bevisførelse skete i fælles forståelse med tiltalte.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det fremgår af retsplejelovens §§ 730 og 906, at forældremyndighedens indehaver på vegne af en sigtet, som er under 18 år, er berettiget til at vælge en forsvarer for den sigtede, og værgen kan iværksætte anke til fordel for tiltalte.

Ifølge retsplejelovens § 729 a, stk. 3, må en forsvarer ikke uden forudgående samtykke fra politiet overlevere akter fra en straffesag til en sigtet eller andre. Imidlertid har den sigtede som det klare udgangspunkt krav på adgang til at gøre sig bekendt med sagsmaterialet, enten ved gennemlæsning eller ved at forsvareren orienterer sigtede om indholdet.

Det er i retsplejelovens bestemmelser ikke reguleret, i hvilket omfang forsvareren må gøre forældrene bekendt med sagens materiale og inddrage dem i løbende beslutninger.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ikke har handlet i strid med god advokatskik ved at indkalde tiltalte til et møde uden at orientere [klager] herom eller ved at holde et særskilt møde med tiltalte uden [klager]s tilstedeværelse.

Advokatnævnet har særligt lagt vægt på, at [indklagede] på mødet skulle gennemgå sagen og sagens materiale med tiltalte, hvilket han kunne gøre i fortrolighed med sin klient. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at [klager] deltog under den indledende del af mødet, hvor han fik lov til at redegøre for sit syn på sagen, og hvor sagens overordnede rammer kunne drøftes. Advokatnævnet finder

derfor, at [indklagede] i fornødent omfang har inddraget [klager] som forældremyndighedsindehaver.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor [indklagede].

Advokatnævnet har besluttet at afvise [klager]s klage over, at [indklagede] ikke har varetaget tiltaltes interesser på behørig vis under straffesagen, idet nævnet finder, at [klager] ikke selvstændigt har retlig interesse i denne del af klagen.

Nævnet har herved særligt lagt vægt på, at tiltalte var under forældremyndighed, men at han var over den kriminelle lavalder, og at værgens beføjelse efter retsplejeloven som nævnt ovenfor er begrænset til at omfatte valg af forsvarer og iværksættelse af anke. Det er herefter forudsat, at tiltalte kunne varetage sine egne interesser under straffesagen, og de strategiske beslutninger i forbindelse med sagens forberedelse og gennemførelse, herunder om vidneførelsen og bevisførelsen i øvrigt, er taget i samarbejde med tiltalte. Der er endvidere lagt vægt på, at tiltaltes interesser ikke nødvendigvis er sammenfaldende med en forældremyndighedsindehavers interesser.

Reglen om, at Advokatnævnet kan afvise klager fra personer, der ikke har retlig interesse i det forhold, klagen angår, står i retsplejelovens § 147 b, stk. 3, og i § 17, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Herefter bestemmes:

En del af klagen afvises og i øvrigt frifindes [indklagede].

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard